

ΜΕΤΩΠΙΚΗ... Η επανεφεύρεση του «Δημοσίου»

του Μπάμπη Βλάχου *

Όλοι ξέρουμε πλέον τι έγινε. Και τι δεν έγινε.

Επειδή όμως τα μεγάλα πένθη ανοίγουν συχνά ασκούς του Αιόλου, ο φοιτητής που βρέθηκε εκείνο το βράδυ στην κόλαση και δραπέτευσε, ίσως αξίζει να σκεφθεί και τα παρακάτω – ίσως να τα έχει σκεφθεί ήδη.

1. Καλή η κουλτούρα της αριστεράς περί «μη ιδιωτικοποιήσεων» και οπωσδήποτε περί του εγκληματικού / αδίστακτου νεοφιλελευθερισμού που διαποτίζει και τους κρατικούς υπαλλήλους, αλλά βασίζεται σε μια επώδυνη, πεπερασμένη και δίχως ρεαλισμό ιδεοληψία.

Διότι όπως τα τρένα τον 19^ο (ιδίως στην Αμερική) έφεραν τον νέο καπιταλισμό, έτσι και τα σύγχρονα Κράτη είναι ταυτόχρονα κι ο ισχυρότερος «Ιδιώτης» πλέον (όπως το ιταλικό κράτος εν προκειμένω) –κι όχι απλώς– Επενδυτής. Ε σ ω τ ε ρ ι κ ε υ μ έ ν α. Γεγονός που απεδείχθη και στην «κρίση του 2008» και στη γνωστή εμβολιαστική (βιο)πολιτική. Πώς το 'να χέρι νίβει –δεν μπορεί χωρίς– το άλλο. Και πάντως το κράτος απέχει πολύ από την –πάλαι ποτέ– ρομαντική / συμφεροντολογική ιδέα περί Δημοσίου «αγαθού». Κι όσο περνάν τα χρόνια, μετά την Νεωτερική του επιβολή (ας πούμε τους τελευταίους δυο αιώνες), επιταχύνει –ακόμα κι εκεί που θεωρείται θεόσταλτο ή ικανό– εναντίον των κοινωνιών. Μοιάζει σίγουρα με μηχανή αυτοκινούμενη σε ράγες• ανικανότητας έστω – αυτό δεν απεδείχθη με τον χειρότερο τρόπο και πάλι; Με επαρκέστερες συνολικά δικλείδες ασφαλείας απ' τους Σιδηροδρόμους, και με εφαρμοσμένη βέβαια τηλεδιοίκηση.

Γεγονός που οπωσδήποτε δεν αλλάζει επειδή το Δυτικού τύπου

ολιγαρχικό πολίτευμα και το Κράτος αυτο-θεσμίζεται (!) καθημερινά κοινοβουλευτικώς και με (εντός ή εκτός εισαγωγικών) αριστερούς ή κόμματα «αριστερά».

Καθότι τα ανεπίστρεπτα λάθη του περί ου ο λόγος αχρείου σταθμάρχη και των συνοδοιπόρων του, όπως και του σύγχρονου ψηφοφόρου που περιφρονεί τη μόνη δημοκρατία που έχει νόημα (δηλαδή την άμεση) οδηγούν αναπόφευκτα και σε νέα εγκλήματα. Καθότι μεγαλύτερη ψευδαπάτη απ' το ότι στον παρόντα πολιτισμό : Κράτος είναι –ή θα... έπρεπε να είναι– το Δημόσιο δεν υπάρχει. Ό,τι προπαγανδίζει δηλαδή κι εκμεταλλεύεται και η δεξιά και η κοινοβουλευτική αριστερά. Κι ενόσω ήδη αναγκαστικά γνωρίζουμε οι περισσότεροι, ότι το σύγχρονο Κράτος και τα αδέρφια του –ιδιωτική «πρωτοβουλία», ιδιωτικοποιήσεις–, είναι **α π ό μ ά ν α Σ Ε Μ Ε Τ Ω Π Ι Κ Η Μ Ε Τ Ο Δ Η Μ Ο Σ Ι Ο**.

Γιατί είναι σαν να λες ότι η μετωπική των δύο τραίνων ήταν «τραγωδία», ενώ όλοι ξέρουμε ότι πρόκειται για ένα επιπλέον σφαγείο – το επόμενο, παρακαλώ! Και γιατί είναι σαν να λες ότι μέχρι να έρθει η «αλάνθαστη» Τεχνική Νοημοσύνη και οι νέες τεχνολογίες, τα τρένα δυο αιώνες τώρα σ' όλο τον πλανήτη κουτουλάγανε ακατάπαυτα το ένα εναντίον του άλλου... Playstation ήταν; Ή μήπως μη επανδρωμένα της Γκουγκλ – και drones.

2. Αλλά φαίνεται ότι ακόμα και οι «ταπεινοί» κρατικοί (κι όχι δημόσιοι) υπάλληλοι των σιδηροδρόμων, μηχανοδηγοί και σταθμάρχες, χέστηκαν για τη ζωή τους – μάλλον και για τις ζωές των άλλων. Έγιναν έτσι συνυπεύθυνοι και με τα τρία κόμματα εξουσίας (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ) και με τους οικονομικούς υποκριτές των Βρυξελλών. Και τους αριστερούς μας συνδικαλιστές – και οπωσδήποτε με την κρατική εταιρεία των Ιταλών. Με τα ποσοστά του ο καθένας.

Διότι ενώ γνώριζαν τον πολύ υψηλό κίνδυνο δεν σταμάτησαν αποφασιστικά τα τρένα. Περίμεναν κι αυτοί το νέο smartphone, αντί να απαιτήσουν εδώ και τώρα δευτεροβάθμιο έλεγχο κι

ανθρώπινη συνεννόηση κι ασφάλεια – μια δράκα επιπλέον υπαλλήλων πάει να πει. Κρατικοποιημένοι γαρ, και οι ίδιοι.

3. Και έτσι, είτε με «ανθρώπινο λάθος» είτε όχι, είτε με τα επερχόμενα δυστυχήματα της –πιο βολικής οπωσδήποτε– Τεχνητής Νοημοσύνης, με τραγικό όντως τρόπο απεδείχθη εκ νέου : Ότι μόνο η επαρκής και «αυτοσχέδια» Συλλογικότητα, και η κοινή προσπάθεια σώζουν. Ακόμα και τις «κοινοφελείς» (κρατικές) υπηρεσίες. Πόσο μάλλον τις κοινωνίες.

<https://babylonia.us20.list-manage.com/track/click?u=05529556ec47c25094b849a51&id=72bb5b1843&e=82b987c75b>

..Λες και υπάρχει δημόσια τηλεόραση – κι όχι απλώς κρατική. Λες και υπάρχει δημόσια (δωρεάν) παιδεία – κι όχι απλώς κρατική...

Αλλά όπως στις περισσότερες κηδείες πολλοί κλαίνε όχι τόσο για τον νεκρό αλλά για τον εαυτό τους, έτσι και οι ουκ ολίγοι Καραμανλήδες. Τσίπρες Παπανδρέου και Μητσοτάκηδες. Κλαίνε ή όχι, πρωτίστως για την καριέρα τους.

Γιατί οι χώρες μπορούν ακόμα και να πενθούν. Ενώ τα κράτη, όσο κι οι μηχανές, δεν ξέρουν να πενθούν. Ξέρουν μονάχα να βρίσκουν νέους τρόπους να εκμεταλλεύονται τις –διαμαρτυρόμενες αλλά εθελόδουλες– πλειοψηφίες.

- Τελευταίο του βιβλίο “ *ΟΜΟΚΕΝΤΡΑ και εφραπτόμενα : ο Μέγας Αλέξανδρος – Αριστεράς εγκώμιον – η 17N – Documenta 14* “ (εκδ. Βιβλιοπέλαγος, 2019)

Το Τραίνο της Μεγάλης Φυγής

Του Νώντα Σκυφτούλη

Η κοινωνία ολόκληρη πενθεί βαθιά μαζί με τους φίλους, τους γονείς, τους συντρόφους, για τα αδέρφια μας και τις αδερφές μας που βρήκαν το θάνατο από αυτό το Κρατικό έγκλημα.

Είναι όμως κρατικό έγκλημα ή είναι λόγια ενός Αναρχικού που βρήκε ευκαιρία να κατηγορήσει το κράτος;

Όχι δεν πρόκειται για φυσική καταστροφή, είναι κλασσική περίπτωση κρατικού εγκλήματος το οποίο ξεκίνησε με την κατασκευή των πρώτων δέκα μέτρων αυτής σιδηροτροχιάς.

Για κοιτάξτε λίγο:

Ο σιδηρόδρομος ήταν αυτός που άνοιξε την αυλαία της πρώτης βιομηχανικής επανάστασης. Ήταν η αιχμή του δόρατος της βιομηχανικής επανάστασης στην Ευρώπη και ολοκλήρωσε και τη δεύτερη βιομηχανική επανάσταση για να ολοκληρωθεί και ο ίδιος μέχρι τη σημερινή μεταβιομηχανική κοινωνία. Οί λόγοι της πρωτοκαθεδρίας του σιδηρόδρομου στη βιομηχανική επανάσταση είναι πολλοί. Η ραγδαία ανάπτυξη της βιομηχανίας της μεταλλουργίας της υφαντουργίας αλλά και όλων των παραγωγικών βιομηχανιών έδινε στον σιδηρόδρομο τον χαρακτήρα της αναγκαίας και επαρκούς συνθήκης για την μεταφορά και διανομή από την πηγή κατευθείαν στους τόπους εμπορευματικής παραγωγής σε ελάχιστο χρόνο και με αυτό τον τρόπο η εντατικοποίηση και η ανάπτυξη της παραγωγής προχωρούσαν ανεμπόδιστα. Η κερδοφορία έφτανε στο ζενίθ αλλά και αυτή καθαυτή η επένδυση στους σιδηρόδρομους απέφερε τεράστια κέρδη στους επενδυτές. Η παραγωγή ατμομηχανών, γραμμών, κλειδιών και άλλων σιδηροδρομικών υλικών συμμετείχε και στην ανάπτυξη βαριάς βιομηχανίας και μέσω παραγωγής.

Αντιθέτως στην Ελλάδα ο σιδηρόδρομος είναι αυτός που άνοιξε την αυλαία της διαφθοράς της ρεμούλας των απευθείας αναθέσεων και των άχρηστων φαραωνικών έργων, στο όνομα της ανάπτυξης αλλά βαλκανικά, ένα ιδεολόγημα που συνεχίζεται ακόμη και σήμερα με αμείωτη ένταση.

Ήταν η εποχή όπου τα βαγόνια της φουστανέλας, της λησταρχικής σχέση πρωταρχικής συσσώρευσης κεφαλαίου, του προφητικού χιλιασμού, του αλυτρωτισμού, πήγαιναν μαζί με τον εκσυγχρονισμό, τον κεφαλαιοκρατισμό,, την ανάπτυξη και την ορθολογική(!!!) πολιτική διαχείριση για να οδηγηθούν όλα μαζί στον τοίχο της χρεωκοπίας και του “δυστυχώς επτωχεύσαμε”

Ο σιδηρόδρομος επιβλήθηκε περισσότερο σαν ιδεολογική κατασκευή από τα πάνω παρά σαν μια αναγκαιότητα. Ένα φαραωνικό έργο για την εποχή εκείνη όπου καμιά κοινωνική οικονομική και συναισθηματική ανάγκη δεν κάλυπτε. Αυτό το γνώριζαν οι τότε κυβερνώντες και αυτός είναι ο λόγος που κατασκεύασαν από την αρχή τις γραμμές ενός Μέτρου(μετρικό) για να μην ενωθεί ποτέ με τις ευρωπαϊκές βιομηχανικές εξελίξεις.

Αλλά και γιατί να ενωθεί; μια χώρα που ζούσε με δανεικά και ο χαρακτήρας της ήταν γεωργοκτηνοτροφικός. Οι εξελίξεις αυτές της ανάπτυξης του σιδηρόδρομου στην Ελλάδα τη δεκαετία του 1880 έχουν παρόμοιες εξηγήσεις με αυτές που μπορούμε να δώσουμε ακόμη και σήμερα. Ο Τρικούπης από την μια μεριά και ο μεγαλοαπατεώνας εθνικός ευεργέτης Συγγρός -που οφείλει τη ζωή τους σε αστοχίες των συντρόφων Αναρχικών της εποχής- από την άλλη. Ο Συγγρός ήταν αυτός που επένδυσε μαζί με τράπεζες του εξωτερικού και κατασκεύασαν 700χιλιόμετρα αυτής της μετρικής απάτης και την ονόμασαν σιδηρόδρομο. Μόλις είδαν ότι το έργο ήταν άσκοπο αφού δεν απέφερε καμιά κερδοφορία το παράτησαν τσέπωσαν τα λεφτά και οδηγηθήκαμε στα γνωστά. Μονοπώλιο , με το πετρέλαιο, με το αλάτι, τα σπίρτα τις τράπουλες, τον καπνό. κλπ για 100 χρόνια.

Ουδέποτε ο ελληνικός σιδηρόδρομος ήταν κερδοφόρος. Πριμοδοτούμενος από το κράτος με χορό εκατομμυρίων τα οποία

λυμαίνονταν οι εργολάβοι και η σιδηροδρομική γραφειοκρατία.

Είναι τόσο εχθρικός στην κοινωνία ο ελληνικός σιδηρόδρομος που ακόμη και οι μηχανές που έρχονται απέξω θέλουν να τον εκδικηθούν. Μία γραμμή πρώτος στα ατυχήματα. Η κατάρα της ανάπτυξης της κερδοσκοπίας της ιδιωτικοποίησης αλλά και του κρατισμού μετατρέπουν το τραίνο σε εγκληματική μηχανή. Δεν μας αντιστοιχεί ο σιδηρόδρομος. Ας τον αφήσουμε να φύγει τελείως από εδώ και οι μηχανές του να ενωθούν με την ιστορία. Ας είναι τα ευρωπαϊκά σύνορα του σιδηροδρόμου το Orient Express και ούτε ένα μέτρο παρακάτω . Μακριά από το εχθρικό και άξενο περιβάλλον της ελλαδικής αγυρτείας.

Αν παρόλα αυτά επιμένουμε να θέλουμε τραίνα αν η κοινωνία και ο καθένας ξεχωριστά θέλει το τραίνο μία είναι η λύση. Να το πάρει στα χέρια του. Μακριά από κράτος και ιδιώτες. Για ένα τραίνο ΚΟΙΝΟ ελεύθερο δημόσιο και κοινωνικό.

Υ.Γ. ο τίτλος του άρθρου αφιερώνεται στα δολοφονημένα αδέρφια μας ενώ το τραίνο της μεγάλης κρατικής αγυρτείας το αφιερώνουμε σε όλους τους μέχρι τώρα διαχειριστές αυτής της αγυρτείας .

Τέμπη: Ως Κοινωνία να Κάνουμε

Ό,τι Περνάει από το Χέρι μας για να μην Ξανασυμβεί Ποτέ Κάτι Τέτοιο

Του Αντώνη Μπρούμα

Στην επίσκεψή του στον τόπο της τραγωδίας στα Τέμπη, όπου δεκάδες άνθρωποι μας βρήκαν τραγικό θάνατο μετά τη μετωπική σύγκρουση των δύο τρένων, ο Κυριάκος Μητσοτάκης δήλωσε ότι «[...] ένα πράγμα μπορώ να εγγυηθώ: θα μάθουμε τα αίτια αυτής της τραγωδίας και θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να μην ξανασυμβεί ποτέ κάτι τέτοιο».

Ως κοινωνία πρέπει να κάνουμε γι' αυτό -και για πολλά άλλα- ό,τι περνάει από το χέρι μας για να μην ξανασυμβούν, χωρίς όμως να έχουμε καμία εμπιστοσύνη ότι σε αυτή την κατεύθυνση θα κατευθυνθούν οι θεσμοί του κράτους και του κεφαλαίου.

Μπορούμε πράγματι να τα καταφέρουμε και να αλλάξουμε τα πράγματα, ώστε τέτοια δυστυχήματα να μην ξανασυμβούν, αρκεί να αναλάβουμε τις συλλογικές μας ευθύνες απέναντι στο γεγονός και να έρθουμε σε ρήξη με το υπάρχον.

Όχι μόνο Πένθος, αλλά και Συλλογική Οργή για την Απόδοση Ευθυνών

Ακούμε τις διδαχές των δημοσιογράφων ότι «(τ)ώρα είναι η ώρα του πένθους και της σιωπής», «μην πολιτικοποιούμε το γεγονός, αποτελεί έλλειψη σεβασμού για τους νεκρούς και τους συγγενείς τους». Σκοπός ενός τέτοιου επικοινωνιακού χειρισμού του γεγονότος είναι η θέση εκτός πλαισίου της κοινωνικής κριτικής για τα βαθύτερα αίτια του δυστυχήματος και η σταδιακή αλλαγή ατζέντας στον δρόμο για τις εκλογές.

Η ηθική των κρατούντων και των δημοσιογράφων τους δεν είναι η δική μας ηθική. Σε αντίθεση με τέτοιες ιδιοτελείς διδαχές, η

κοινωνία οφείλει απέναντι στους νεκρούς της να εκδηλώσει με δυναμικό και συλλογικό τρόπο την δικαιολογημένη οργή της για το γεγονός και να θέσει επί τάπητος στη δημόσια σφαίρα τη συζήτηση για τα βαθύτερα αίτια της τραγωδίας. Έτσι δεν συμβαίνουν ξανά τέτοιες τραγωδίες και όχι με επικοινωνιακούς χειρισμούς εκπορευόμενους από τους διαδρόμους της εξουσίας ούτε με υπακοή σε ασεβείς για τους νεκρούς σιωπές αποπροσανατολισμού από την ουσία των πραγμάτων.

Όχι μόνο Ατομικό Λάθος, αλλά και Ενοχή των Δομών του Κράτους και της Αγοράς

Αμέσως μετά το σιδηροδρομικό δυστύχημα στα Τέμπη ο Κυριάκος Μητσοτάκης έσπευσε να το αποδώσει «κυρίως σε τραγικό ανθρώπινο λάθος». Ακολούθησε ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου παραγγέλλοντας να εντοπιστούν οι υπεύθυνοι και να αποδοθούν ευθύνες «όποιοι κι αν είναι, όπου κι αν ανήκουν, απ' όπου και αν προέρχονται και όποιον κι αν εκπροσωπούν» και σημειώνοντας ότι «είναι η ώρα της Δικαιοσύνης».

Τέτοιες δηλώσεις αποκαλύπτουν τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι φιλελεύθεροι αντιπροσωπευτικοί θεσμοί, αυτόν της απόδοσης ευθυνών μόνο σε άτομα – αποδιοπομπαίους τράγους και όχι στον πραγματικό ένοχο, τις κραταιές κοινωνικές δομές.

Η απόδοση ευθυνών από τους κρατικούς θεσμούς και τους εκπροσώπους τους δεν είναι λοιπόν η δική μας απόδοση ευθυνών. Το δίκιο αποδίδεται από την κοινωνία με το μαχαίρι να φτάνει στο κόκκαλο, μέσα από το γκρέμισμα των υπαίτιων δομών και θεσμών εξουσίας.

Ποιες είναι όμως οι δομές του κράτους και του κεφαλαίου που κατέστησαν αναπόφευκτο το συμβάν και θα οδηγήσουν με μαθηματική ακρίβεια στην επανάληψή του, αν παραμείνουν άθικτες;

Όχι μόνο Έλλειψη, αλλά και Συστηματική Απαξίωση των Δημόσιων Σιδηροδρομικών Υποδομών

Ο σιδηρόδρομος αποτελεί ίσως το πιο οικολογικό μέσο μαζικής μεταφοράς. Προϋποθέτει όμως την ύπαρξη ενός σιδηροδρομικού δικτύου, που εκ φύσεως συνιστά υποδομή δημόσιου χαρακτήρα για την οποία απαιτούνται εκτεταμένοι πόροι και προσπάθεια.

Στην Ελλάδα το κράτος και η αγορά προωθούν συστηματικά το αυτοκίνητο έναντι των δημοσίων μέσων μαζικής μεταφοράς. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι οι σιδηρόδρομοι δεν ευδοκίμησαν στη χώρα μας. Από την εποχή του Τρικούπη μέχρι σήμερα έχουμε ουσιαστικά ένα μόνο σιδηροδρομικό δίκτυο που συνδέει την Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη. Και το δίκτυο αυτό είναι πλήρως απαξιωμένο.

Στις αεροπορικές, θαλάσσιες και επίγειες μαζικές μεταφορές υπάρχουν τεχνολογίες διαχείρισης κυκλοφορίας ακριβώς για να αποτρέπουν ατυχήματα εξαιτίας ανθρώπινου λάθους. Η ενσωμάτωση τέτοιων τεχνολογιών στις σιδηροδρομικές μεταφορές αποτελεί υποχρέωση της Ελλάδας από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διασφάλιση με τεχνοκρατικούς όρους της ασφαλούς μεταφοράς με τρένο σε όλη την ήπειρο.

Ο ΟΣΕ υπήρξε σχολικό παράδειγμα της εγχώριας κρατικής κακοδιαχείρισης. Έτσι, τέτοιες τεχνολογίες δεν λειτουργούν στο Ελληνικό σιδηροδρομικό δίκτυο, αν και η εγκατάστασή τους έχει ξεκινήσει από το 2000 και παρ' όλο που έχουν ξοδευτεί πολλά δις για τον εκσυγχρονισμό του. Από την άλλη, η ιδιωτικοποίηση των Ελληνικών σιδηροδρόμων δεν έχει φέρει ούτε πρόκειται να φέρει αποτελέσματα.

Ζούμε λοιπόν σε μια χώρα χωρίς δημόσιες υποδομές. Δεν έχουμε δημόσιες υποδομές, γιατί το Ελληνικό κράτος αφενός λειτουργεί με ιδιωτικούς όρους (με κλεπτοκρατία, όχι για το δημόσιο συμφέρον) και αφετέρου αποδίδει δημόσιες λειτουργίες στον ιδιωτικό τομέα που εκ φύσεως δεν παράγει δημόσιες υποδομές.

Η καθολική αποτυχία της ανυπαρξίας δημοσίων υποδομών στη χώρα είναι ένα πρόβλημα που έρχεται στην επιφάνεια και χτυπά με απρόβλεπτο τρόπο. Τώρα βρέθηκαν στο μάτι του κυκλώνα οι γονείς που περίμεναν τα παιδιά τους να έρθουν με το τρένο στη

Θεσσαλονίκη. Δεν ήρθαν ποτέ.

Δημόσιος & Κοινωνικός Χαρακτήρας των Βασικών Υπηρεσιών και των Υποδομών τους

Οι βασικές υπηρεσίες σε μία κοινωνία πρέπει να έχουν δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα, ώστε να είναι προσβάσιμες από όλους. Ένας τέτοιος χαρακτήρας δεν ταυτίζεται με το κράτος *per se*, το οποίο μπορεί κάλλιστα να διαχειρίζεται πόρους και υποδομές ως ιδιώτης ή και ως οργανωμένο έγκλημα.

Οι σιδηροδρομικές μεταφορές είναι μία βασική υπηρεσία, στην οποία οι δημόσιες υποδομές απαξιώθηκαν συστηματικά από την κλεπτοκρατική διαχείριση του κράτους και, κατόπιν, εξαλείφονται γοργά από την απόδοση στον ιδιωτικό τομέα και την εμπορευματοποίησή τους. Πραγματικός υπαίτιος του δυστύχηματος στα Τέμπη είναι το κράτος και το κεφάλαιο, με τους ιδιαίτερους -είναι αλήθεια- ιστορικο-κοινωνικούς θεσμούς που έχουν πάρει στην Ελληνική επικράτεια.

Για να μην ξανασυμβεί λοιπόν ξανά τέτοιο δυστύχημα, οι υποδομές των σιδηροδρομικών μεταφορών πρέπει να αποκτήσουν πραγματικά δημόσιο -όχι κρατικό / ιδιωτικό- χαρακτήρα. Πως όμως είναι κάτι τέτοιο σήμερα εφικτό;

Αν επιθυμούν τα κινήματα να αρθρώσουν λόγο για τον δημόσιο χαρακτήρα των βασικών υποδομών / υπηρεσιών στον 21ο αιώνα, πρέπει να έχουν συγκεκριμένο σχέδιο που να μην παραπέμπει στο *back to the future* της Πασοκικής καταστροφής των 80s-90s.

Δουλειά μας είναι να επεξεργαζόμαστε λύσεις για μία νέα μορφή πραγματικά δημόσιας (κοινωνικής) παραγωγής / διανομής βασικών υπηρεσιών. Τέτοια μορφή δεν αρκεί να εξαντλείται στη συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις, γιατί ακόμη και τα συμφέροντα των εργαζομένων είναι μερικά σε σχέση με τις κοινωνικές ανάγκες, όπως έχει δείξει η ιστορία. Πρέπει να βάλουμε και τους καταναλωτές – την κοινωνία – στο παιχνίδι, τόσο στις αποφάσεις όσο και στη συμμετοχή στην παραγωγή της εκάστοτε βασικής υπηρεσίας.

Η Ertopen υπήρξε ένα παράδειγμα τέτοιας βασικής υπηρεσίας στην καρδιά της δημόσιας σφαίρας, που κράτησε για δύο χρόνια χωρίς να έχει καμία θεσμική κάλυψη και πόρους. Ενώ είχε μπροστά της το αντιπαράδειγμα του δημόσιου – κοινωνικού, η εγχώρια αριστερά ξεπούλησε τις συχνότητες στους βαρόνους και έφερε το σημερινό τοπίο στα ΜΜΕ. Μας χωρίζει λοιπόν άβυσσος με την κρατική διαχείριση, δεξιά και αριστερή.

Θέλουμε λοιπόν να αντισταθούμε απέναντι στο κύμα ιδιωτικοποίησης / εξάλειψης των δημοσίων υποδομών και, ταυτόχρονα, στη δημιουργία νέων πραγματικά λειτουργικών και ανοιχτών σε όλους υποδομών για την κοινωνία μας. Μόνη η δημιουργία ανοιχτών και δημοκρατικών κοινοτήτων γύρω από τις βασικές υπηρεσίες είναι αυτή που μπορεί να θωρακίσει τις βασικές υπηρεσίες με όρους δημόσιου κοινωνικού, να αποτρέψει ιδιωτικοποιήσεις και να τις καταστήσει λειτουργικές.

Για εμάς, όποια και αν είναι η ερώτηση, η δημοκρατία είναι η απάντηση. Μία όμως δημοκρατία με την έννοια του ριζικού εκδημοκρατισμού της κοινωνικής ζωής, μια αντιεξουσιαστική δημοκρατία της κοινωνίας ενάντια στους αλλότριους θεσμούς του κράτους και του κεφαλαίου.

Policemafia : Κοιτάξτε ποιοι μας κυνηγάνε;

“Τα μπουρδέλα είναι ο μεζές του υπουργού” Μια φράση που σέρνονταν δεκαετίες, στην νύχτα στη μέρα στα αστυνομικά τμήματα στα δημοσιογραφικά γραφεία.

Ήταν μια καθολική διαπίστωση, μια “αθώα” και δεδομένη

δραστηριότητα εποχής δίπλα στις χαρτοπαιχτικές λέσχες, στις παράνομες μπαρμπουτιέρες στο λαθρεμπόριο κάθε είδους, στα όπλα στα ναρκωτικά.

Έκτοτε έχουν περάσει αρκετά χρόνια και αυτή η δραστηριότητα της αστυνομίας απέκτησε ποιοτικά πλέον χαρακτηριστικά αλλά συνέχεια επιβεβαιώνεται και ενισχύεται το ασφαλές συμπέρασμα το οποίο είναι το εξής: **η αστυνομία στην Ελλάδα κάλυπτε και καλύπτει την “ανάγκη” της χώρας για οργανωμένη μαφία ή να το πούμε πιο ευγενικά καλύπτει το κενό μιας πραγματικά οργανωμένης μαφίας.** Το Ελληνικό ταμπεραμέντο δεν επιτρέπει συγκρότησης ενιαίας μαφιόζικης ιεραρχικής δομής κοινής αποδοχής και η αστυνομία προσφέρει την συγκεντρωτική δομή αλλά και την ασφάλεια των συναλλαγών και των γρήγορων πληροφοριών που είναι αναγκαίες συνθήκες για το οργανωμένο έγκλημα.

Είναι μόνο η αστυνομία ή μπορεί από μόνη της η αστυνομία να αντλήσει πληροφορίες και να είναι αποτελεσματική προκειμένου να αμοίβετε αναλόγως; Απαιτούνται όλες οι κρατικές υπηρεσίες όλο το κρατικό σύστημα προς αυτή την κατεύθυνση. Πράγματι χρειάζονται και συμμετέχουν πολιτικοί παρά τω πρωθυπουργώ, υπουργοί, γραμματείς, αγορανομικοί, τελωνειακοί. Τά άλλα, δημοσιογράφους, σωφρονιστικούς, δικαστικούς μπορεί και η ίδια η μαφία να τους βρεί.

Όταν ο περίφημος Γρυλλάκης ο εξ απορρήτων του πατρός Πρωθυπουργού Μητσοτάκη Κων, δημιούργησε την 17N μαϊμού στρατολόγησε εκτός απο ανθρώπους της ελληνικής μαφίας και αστυνομικούς από διάφορες υπηρεσίες και ιδιαίτερα από τα ΕΚΑΜ της εποχής. Ο Γ. Αργύρης για παράδειγμα- ο δολοφόνος του Μ. Πρέκα μαζί με συναδέλφους και μαφιόζους συγκροτούσαν τον σκληρό πυρήνα της οργάνωσης. Η φιλοδοξία τους ήταν ο έλεγχος όλων των δραστηριοτήτων της νύχτας και της ημέρας. Είχαν μάλιστα υποσχεθεί και σε άλλον μαφιόζο (Β.Δ.) την ηγεσία της ΚΥΠ.

Πόσο πιο ψηλά να φτάσει η διαφθορά!

Αυτές οι σχέσεις με τις παρυφές του Μαξίμου είναι οι επαρκείς συνθήκες για την πλήρη αποτελεσματικότητα του εγκλήματος. Βέβαια στη ζωή δεν ελέγχονται απόλυτα τα πράγματα και γιαυτό αποκαλύπτονται.

Τι άλλο περιμένουμε να δούμε για να πειστούμε ότι η κορυφή του ελληνικού κράτους υποθάλπει την μαφιόζικη δραστηριότητα; μήπως τον Καπέ να πίνει καφέ στου Μαξίμου;

Από τα μπουρδέλα της φυλής ο Καπές έφτασε στην κορυφή της ιεραρχίας όπου με τον κ. Παπαχρήστου αποτελούσαν την “κακιά” πλευρά της μαφίας. Ήταν φίλοι του ταμιά της αστυνομίας Μάλαμα και του δημοσιογράφου Καραιβάζ που την αποκάλυψη της δολοφονίας αποκρύπτει επιμελώς η αστυνομία.

Αυτό είναι ένα δείγμα αλλά ας περάσουμε στην τελευταία συγκομιδή.

30 Ανώτατοι αξιωματικοί εν ενεργεία συμμετέχουν ενεργά στην greekmafia. στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Δυτικής Αττικής στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Αθηνών στη Διεύθυνση Οικονομικής αστυνομίας Υποδιεύθυνσης Δίωξης Αντιμετώπισης Οργανωμένου Εγκλήματος, Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Αττικής με δραστηριότητες παράνομα καζίνο νυχτερινά μαγαζιά, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, διεύρυνση και οργάνωση του κυκλώματος στην αστυνομία και στο κράτος με μεταθέσεις διορισμούς κλπ.

Όσοι ασχολήθηκαν μόνο με τα πετρελαιοειδή το λαθρεμπόριο καυσίμων που λέμε, κατάφεραν και έγιναν μεγάλοι και τρανοί. Όσοι όμως λειτούργησαν αχόρταγα και καύσιμα και τσιγάρα και τζόγος και πορνεία τους έφαγε το μαύρο το σκοτάδι.

Αυτά είναι γνωστά και στα καφενεία και στα πηγαδάκια γίνονταν αυτές οι κουβέντες. Όλοι ξέρανε.

Εσείς κ. Μητσοτάκη δεν είχατε ακούσει τίποτα;

Να μην ρωτήσουμε τον Θεοδωρικάκο γιατί είναι απασχολημένος με το να παραδίδει τις καταλήψεις στην κοινωνία και να

απελευθερώνει εδάφη από καταληψίες προκειμένου οι διεφθαρμένοι αστυνομικοί να δρουν ανενόχλητοι.

B.Z.

Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στην Ενεργειακή Ληλασία

Οι εξορύξεις υδρογονανθράκων είναι ξανά προ των πυλών και η απειλή πλέον βέβαιη και άμεση. Για τον λόγο αυτό, σήμερα στην καθιερωμένη **εβδομαδιαία μας συνέλευση (κάθε τρίτη)**, πρώτο και βασικό θέμα θα είναι οι εξορύξεις και οι πιθανές δράσεις για να τις εμποδίσουμε.

Ραντεβού στις **8μ.μ.** στον **Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα** (Αραβαντινού 6, εντός στοάς Σκόρδου, είσοδος και από Τσιριγώτη 14).

Όσοι και όσες ενδιαφέρεστε, ελάτε να οργανωθούμε και να δράσουμε μαζί.

Αυτό είναι το Ελληνικό Κράτος

Ο κ. Ντογιάκος με το πιο απλό και άμεσο τρόπο έδειξε σε όλους όσους υπηρετούν το σύστημα ή τρέφουν ψευδαισθήσεις ή ακόμη αντιδρούν και αντιστέκονται, ποιός πραγματικά είναι ο Κυρίαρχος. Το είχε δείξει και παλαιότερα ο προκάτοχός του **Κ. Κόλλιας** αλλά ορισμένοι επιλεκτικά το ξεχνούν απολαμβάνοντας τα προνόμια της κοινοβουλευτικής βαλκανικής δημοκρατίας μας.

Ο κ. εισαγγελέας αντί να λύσει, έκοψε το γόρδιο δεσμό για το τι είναι νόμιμο ή παράνομο και μπήκε μπροστά σαν “μπροστινός” που λέμε, να διασφαλίσει την ισχύ του κράτους και κατά συνέπεια τη θέση του Μητσοτάκη και της οργανωμένης μαφίας που βρίσκεται στου Μαξίμου

Αν οι Ανεξάρτητες αρχές όπως στην προκειμένη περίπτωση η ΑΔΑΕΑ (Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών) πίστεψε ότι είναι ανεξάρτητη επειδή έτσι της είπαν δεν φταίει γιαυτό κανένας Ντογιάκος.

Το ίδιο ισχύει και για όλους τους δικαίως διαμαρτυρόμενους οι περισσότεροι των οποίων νομιμοποίησαν είτε με την ψήφο τους στη Βουλή είτε με την συμμετοχή τους στη κυβέρνηση και στη συστημική δημοσιογραφία είτε με την διαχείρισή τους στις κρατικές υπηρεσίες, το έγκλημα των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων. Και εμείς (Βαβυλωνία) πέσαμε θύματα τηλεφωνικών παρακολουθήσεων(vodafone) και απο όλες τις κρατικές υπηρεσίες από την αντιτρομοκρατική, την ασφάλεια, την ΚΥΠ, παρακολουθηθήκαμε και παρακολουθούμαστε αλλά δεν τρελαθήκαμε!

“Οι ζωές των άλλων” δεν είναι ούτε στρατηγική ούτε τακτική του κράτους. Αποτελούν έναν βασικό νευρώνα της εξίσου βασικής λειτουργίας του που είναι ο Έλεγχος των υπηκόων-πολιτών. Μετά έρχεται η καταστολή. Και αυτό διότι το κράτος είναι ένας διαχωρισμένος θεσμός από την κοινωνία και προκειμένου να εδραιώνει την ισχύ του ως Κυρίαρχος ο έλεγχος της ζωής όλων είναι ζωτική ανάγκη για την εξουσία και μάλιστα στο παρόν σύστημα “πολέμου όλων εναντίον όλων” μιά κατάσταση πού το ίδιο το κράτος υποθάλπει και διαχειρίζεται.

Πότε αυτόν τον Έλεγχο τον πραγματοποιεί “νόμιμα” και πότε “παράνομα”.

Η φασαρία που γίνεται για τις τηλεφωνικές υποκλοπές δεν αφορά τον εσωτερικό εχθρό. Αυτόν με διάφορους τρομονόμους και διατάγματα εκτάκτου ανάγκης αλλά και με την ψήφο πολλών εκ των τελευταίων παρακολουθούμενων, τον έχει εξαιρέσει απο

αντίστοιχα δικαιώματα. Όμως η εξαίρεση σαν προνόμιο του Κυρίαρχου δεν σταματά εκεί αλλά διευρύνεται και αυτό θα συμβαίνει πάντα. Τά έχουμε πει αρκετές φορές αυτά και δεν περιμένουμε καμιά ανταπόκριση από αυτούς που επιδιώκουν την διαχείριση του κράτους.

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έθεσε με το παρακάτω διάταγμα τα όρια της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας με λόγια τα οποία ένα προς ένα, είναι παραγόμενα από τη γλώσσα του κράτους .
“... Η ΑΔΑΕ δεν έχει πλέον αρμοδιότητα για έλεγχο στους παρόχους ώστε να απαντήσει σε θιγόμενο ιδιώτη. Κυριαρχικός είναι ο ρόλος του τριμελούς οργάνου, στο οποίο προεδρεύει εισαγγελικός λειτουργός και ο πρόεδρος της ΑΔΑΕ είναι μέλος» .

Σκοπός μας δεν είναι να ισοπεδώσουμε απόψεις αλλά να διατυπώσουμε ότι η ριζοσπαστικοποίηση της Δημοκρατίας τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα αν δεν έχουν αντιεξουσιαστικό πρόσημο η διεκδίκησή τους είναι έπεα πτερόεντα. Όταν το κράτος θεσμοθετεί προκειμένου να επεκτείνει την ισχύ του, αφαιρεί αντίστοιχη ίσως και περισσότερη ισχύ από την κοινωνία και τους πολίτες-υπηκόους του. Αυτό ισχύει για όλους ακόμα και για τα παιδιά του, γιαυτό μη μας φαίνεται παράξενο όταν τρώει τα παιδιά του. Και σε αυτή ακόμη την περίπτωση ας υπενθυμίσουμε ότι αυτή η διαπίστωση που είναι ιστορικά τεκμηριωμένη ισχύει και αντιστρόφως. Όσο η κοινωνία διευρύνει την πολιτική ισχύ της τόσο αφαιρείται ισχύς από το κράτος και τις δομές του. Αυτό ο κ. Ντογιάκος το ξέρει καιρός να το “μάθουν” και τα θύματα.

Παραδοσιακό Live με τους

Αχπάν (Ιωάννινα)

Παραδοσιακό λάιβ με τους Αχπάν για την οικονομική ενίσχυση της Ανοιχτής Συνέλευσης ενάντια στην Ενεργειακή Ληλασία. Μαζευόμαστε από τις 8μ.μ. να γλεντήσουμε μαζί στον Ελεύθερο κοινωνικό χώρο Αλιμούρα, με μουσικές του τύπου μας και άλλων, κοντινών και μακρινών.

- Ενάντια στη ληλασία της φύσης και της ζωής μας.
- Καμία εξόρυξη
- Λευτεριά στα βουνά της Ηπείρου

Θυμός των Κούρδων στους δρόμους του Παρισιού – Ανταπόκριση από το Contre Attaque (Pics)

Μετάφραση Ιωάννα Σπάη

Δώδεκα η ώρα το μεσημέρι, πλατεία Δημοκρατίας στο Παρίσι, αυτό το Σάββατο των Χριστουγέννων. Η ατμόσφαιρα είναι βαριά. Χιλιάδες έχουν μαζευτεί έπειτα από την τρομοκρατική απόπειρα όπου σκοτώθηκαν τρεις Κούρδοι ακτιβιστές και ακτιβίστριες μπροστά από έναν τοπικό σύλλογο του 10ου διαμερίσματος, την Παραμονή. Ο δολοφόνος, τρομοκράτης της ακροδεξιάς, ο οποίος αυτοαποκαλείται «ρατσιστής», βγαίνει κατευθείαν από τη φυλακή αφότου έχει επιχειρήσει να σκοτώσει πρόσφυγες με σπαθί και κατείχε πολλά πυροβόλα όπλα.

Μέσα σε ένα δάσος από πολύχρωμες σημαίες, πολλές κουρδικές οργανώσεις είναι εκεί. Οι διάλογοι ακολουθούν, στα γαλλικά και στα κουρδικά, με παρόντες εκλεγμένους της αριστεράς. Ξαφνικά, μια βοή και μια κίνηση του πλήθους στην άκρη της πλατείας. Τούρκοι εθνικιστές της ακροδεξιάς ήρθαν να προκαλέσουν την

συγκέντρωση με το σήμα των Γκρίζων Λύκων , μιας τουρκικής φασιστικής παραστρατιωτικής οργάνωσης. Αυτοί που προκάλεσαν εξύβρισαν τους κούρδους, συμπεριφέροντας τους ως «τρομοκράτες». Το όχημά τους καταδιώχθηκε από εκατοντάδες, ήδη πολύ θυμωμένους, ανθρώπους.

Μια εμφανής ομάδα αστυνομικών προσπαθεί να σταματήσει το πλήθος, αλλά μάταιος κόπος. Μια διμοιρία αστυνομικών παρεμβαίνει και ρίχνει χημικά σε όλους. Προκλήθηκε δυσφορία από τα δακρυγόνα. Είναι η αρχή πολλών ωρών συγκρούσεων. Όσο στήνονταν οδοφράγματα κι λάμβανε χώρα ανταλλαγή πυροβολισμών στη λεωφόρο, οι συζητήσεις και τα αιτήματα για ηρεμία συνεχίζονταν στην πλατεία Δημοκρατίας. Αλλά η οργή δεκαπλασιάστηκε από το μπλοκ της αστυνομίας που εμποδίζει κάθε αναχώρηση σε πορεία. Μόνο μια στατική συγκέντρωση επιτράπη. Αρκετά αυτοκίνητα αναποδογυρίστηκαν και κάηκαν μπροστά στο Σιρκ Ντ'Ιβερ. Η αστυνομία οπισθοχωρεί αρκετές φορές. Οι διαδηλωτές/τριες προχωρούν και απορρέουν μέσα στα χημικά, λένε το σύνθημα «γυναίκα, ζωή, ελευθερία» καθώς και τον ύμνο του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν.

Οι περισσότεροι που συμμετέχουν στις συγκρούσεις δεν έχουν κάποια προστασία κι είναι με ακάλυπτα τα πρόσωπα, σημάδι μια αυθόρμητης οργής. Έπεσαν πολλές βόμβες και σφαίρες από καουτσούκ. Η λεωφόρος ήταν καλυμμένη από πυροβολισμούς για εκατοντάδες μέτρα. Η αστυνομία δεν κατέλαβε την Πλατεία Δημοκρατίας παρά μόνο στις τέσσερις το απόγευμα.

Η οργή είναι έντονη, κατά της ακροδεξιάς, κατά του μη παρεμβατισμού, για τον οποίο είναι ένοχες οι γαλλικές αρχές, κατά των ανέκαθεν καταπιέσεων, στις οποίες έχει υποστεί ο κουρδικός λαός. Αυτή η οργή, παρόλα τα επαναλαμβανόμενα αιτήματα για ηρεμία στα μικρόφωνα, εκφράστηκε αυτή την 24η Δεκέμβρη στους δρόμους της γαλλικής πρωτεύουσας.

Φωτορεπορτάζ από το Contre Attaque

Εισήγηση της Α.Κ.Θ στην εκδήλωση ΔΙΚΕΟΣΙΝΗ ή ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ; (Photo)

Εισήγηση της Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης στην εκδήλωση ΔΙΚΕΟΣΙΝΗ ή ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ που πραγματοποιήθηκε στις 21/12 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Respiro di Libertà

Στις 05/12/2022 ο Κώστας Φραγκούλης πυροβολήθηκε στο κεφάλι από αστυνομικούς της ομάδας ΔΙΑΣ, έπειτα από καταδίωξη του οχήματος του. Μία καταδίωξη που κατέληξε σε μία δολοφονία-εκτέλεση από την Ελληνική Αστυνομία απέναντι σε έναν ακόμα νεαρό Ρομά, όπως έγινε και με τον Νίκο Σαμπάνη στο Πέραμα πριν από περίπου ένα χρόνο.

Θα μπορούσαμε να πούμε πως η δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη με πάνω από 30 σφαίρες και η μετέπειτα συγκάλυψη της Ελληνικής Αστυνομίας και του δικαστικού σώματος αποτελεί τον προάγγελο τόσο για την δολοφονία του Κώστα Φραγκούλη όσο και για τις ζωές των Ρομά γενικότερα. Ένας άνθρωπος εκτελέστηκε με το έτσι θέλω από την αστυνομία, η οποία έχοντας όλη την αβάντα του πολιτικού συστήματος και όντας η “νόμιμη βία” του Κράτους, πιστεύει πως μπορεί να αφαιρέσει ζωές χωρίς να δίνει λογαριασμό πουθενά. Είναι ακριβώς αυτή η κάλυψη που έδωσε στους “ήρωες” δολοφόνους της ομάδας ΔΙΑΣ το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, ένα όνομα τόσο ειρωνικό για το συγκεκριμένο Υπουργείο, αφού μόνο δολοφονημένους και ξυλοκοπημένους πολίτες βλέπουμε από την αστυνομία. Περισσότερα όσον αφορά την δικογραφία, τις ακραίες παραλήψεις και την

συγκάλυψη σε νομικό επίπεδο θα μας δώσει σε λίγο και ο δικηγόρος Θανάσης Καμπαγιάννης.

Και είναι το σύνθημα “Δεν υπάρχει Ειρήνη χωρίς Δικαιοσύνη” που ενέχει αυτούς τους αγώνες και τις αδικίες. Διότι το δίκαιο δεν βρίσκεται σε καμία δικαστική αρχή, όσο κι αν αναζητείται εκεί, για να προσκρούει συνεχώς στην σκληρή πραγματικότητα της αδικίας και της ατιμωρησίας. Η αστική δικαιοσύνη βρίσκεται εκεί για να αποδεικνύει και να υποδεικνύει, σύμφωνα με τις προσταγές του Κράτους, ποιος είναι ο ένοχος και ποιος ο εχθρός. Και στέκεται εκεί για να θυμίζει πως όση πίστη κι αν υπάρχει στην Δικαιοσύνη, αυτή δεν πρόκειται να έρθει χωρίς πείσμα, επιμονή και αντίδραση. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως χρειάστηκε ένας ολόκληρος Δεκέμβρης, μία ολόκληρη εξέγερση για να καταδικαστεί ο μπάτσος-δολοφόνος του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου.

Κάπως έτσι και μ’ αυτό το μόντο και την πλήρη ανοχή σε κάθε πράξη προχωράει ακάθεκτη η Ελληνική Αστυνομία εφαρμόζοντας το στην πράξη. Είναι κάτι παραπάνω από ξεκάθαρο πλέον πως δεν πρόκειται για ένα μεμονωμένο περιστατικό παράβασης καθήκοντος ή ζήτημα εκπαίδευσης. Γιατί αυτό ακριβώς εκπαιδεύτηκαν να κάνουν: Να δολοφονούν και να καταστέλλουν. Λειτουργώντας σαν τίποτα άλλο παρά μια συμμορία, με την μόνη διαφορά πως έχει πλήρη εξουσία πάνω στις ζωές μας και στα σώματά μας καθημερινά με έναν ολόκληρο κρατικό μηχανισμό από πίσω.

Από την αρχή των δολοφονιών, από τα ίδια τα χέρια του Κράτους μέχρι και σήμερα γίνεται φανερό πως η ζωή, ειδικά αν είσαι Ρομά ή μετανάστρια, μάλλον δεν μετράει. Με την εφαρμογή ενός καθεστώτος εξαίρεσης πάνω στους πληθυσμούς-ανθρώπους αυτούς με εκδιώξεις από τον αστικό ιστό, γκετοποίηση, παρανομοποίηση, αποκλεισμό από βασικές ανάγκες όπως η εργασία, άθλιες συνθήκες διαβίωσης και μπόλικο ρατσισμό.

Στόχος της παρούσας εκδήλωσης/συζήτησης αποτελεί το να ανοιχτούν και να συζητηθούν ευρύτερα όλα τα ζήτσημα ορατότητας της κοινότητας των Ρομά σε συνδυασμό με τις υποθέσεις εκτελέσεων-δολοφονιών από την ΕΛ.ΑΣ. του Νίκου Σαμπάνη και του Κώστα Φραγκούλη. Να πιάσουμε το νήμα της συλλογικής αντίστασης και αλληλεγγύης για μία ζωή που να αξίζει να βιωθεί.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

**Ανταπόκριση από την πορεία
υπεράσπισης του Ελευθέρου
Κοινωνικού Χώρου «Βοτανικός**

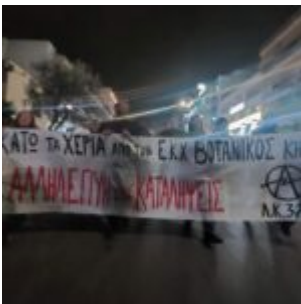
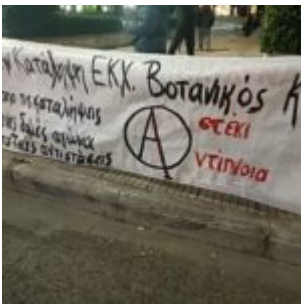
Κήπος Πετρούπολης» (Photos)

Πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκε στο σημερινό κάλεσμα υπεράσπισης του Ελευθέρου Κοινωνικού Χώρου «Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης» και του άλσους του Αγ. Δημητρίου.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η συλλογικότητα της κατάληψη στην πρόσφατη ανακοίνωσή της: «Όταν δημοσιοποιήθηκε η επιλογή για κατασκευή Δημαρχείου στο χώρο του Βοτανικού Κήπου γνωρίζαμε ότι η επιλογή αυτή είναι καθαρά ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ. Αποκλειστικός στόχος ήταν και είναι η κατάληψη του Βοτανικού Κήπου. Φορέας αυτής της επιλογής είναι το κομματικό στέλεχος της Ν.Δ. και μόνιμος υποψήφιος της δεξιάς στο Δήμο Πετρούπολης, Θ. Σκαλιστήρας. Αυτός ο τύπος χρόνια καιροφυλακτούσε να μετατρέψει στην Πετρούπολη κάθε ελεύθερο δημόσιο και κοινωνικό στην μέγγενη της κερδοσκοπίας και του Ιδιωτικού. Με άλλα λόγια να την τεμαχίσει και να παραδώσει μία νεκρή και δεξιά πόλη. Αυτό του το όραμα δεν ήταν δυνατόν να γίνει απευθυνόμενος στην κοινωνία αλλά στο κράτος και την καταστολή. Οι ευκαιρίες για τους αντικοινωνικούς σκοπούς τού δόθηκαν. Η μία ήταν οι δημοτικές εκλογές και η σύμπραξή του με τον πολιτικό τυχοδιώκτη Βλάχο και το ανέβασμα για πρώτη φορά της Δεξιάς στη διοίκηση του Δήμου και η δεύτερη με την αναρρίχηση της Ν.Δ. του κόμματος της καταστολής, των υποκλοπών και της διαφθοράς στην κυβέρνηση. Μέσα από τον κομματικό μηχανισμό και με τη σύμπραξη του περιβαλλοντικού δολοφόνου Χατζηδάκη, κατόρθωσαν να περάσουν στη Βουλή στα πλαίσια του περιβαλλοντικού νομοσχεδίου απόφαση για Δημαρχείο στο Βοτανικό κήπο (Άρθρο 132).»

Ο κόσμος της Πετρούπολης όρθωσε ανάστημα απέναντι στην καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας. Η αντίσταση μόλις ξεκίνησε.

Φωτορεπορτάζ:

Ακούστηκαν συνθήματα όπως:

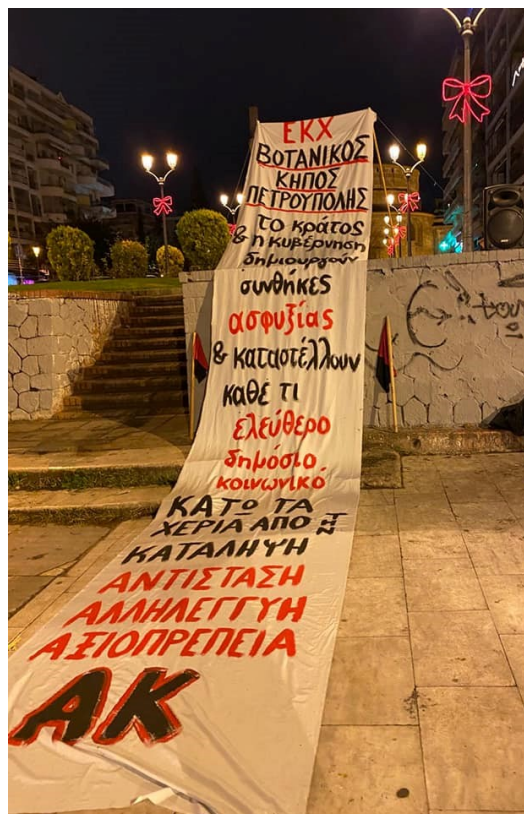
«Αυτός είναι ο Βοτανικός, ελεύθερος, δημόσιος και κοινωνικός»

«Βλάχο-Σκαλστήρα ό,τι και να γίνει ο Βοτανικός κατάληψη θα μείνει»

«Βοτανικός κατάληψη για πάντα, τα 13 χρόνια θα γίνουνε 40»

«10-100-χιλιάδες καταλήψεις, ενάντια σ' ένα κόσμο οργανωμένης σήψης»

Την ίδια ώρα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση-μικροφωνική από την Α.Κ. Θεσσαλονίκης στην Καμάρα, στην Θεσσαλονίκη.

Οι συλλογικότητες που στήριξαν το κάλεσμα:

Αντιεξουσιαστική Κίνηση:

<https://www.facebook.com/photo?fbid=124873720444484&set=a.110990978499425>

Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση/Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «Αλιμούρα»:

<https://www.facebook.com/photo?fbid=531465882359683&set=a.461793642660241>

Ρουβίκωνας:

<https://rouvikonas.gr/archives/6092?fbclid=IwAR0NrldCRFocW-GYe1S68CocvBjdC2bZcTpQeZM8oGb0SywTgkbXq19AD2Y>

Χωματερή Stop:

<https://www.facebook.com/photo?fbid=458938813067995&set=a.404752375153306>

Κατάληψη Mundo Nuevo:

<https://landandfreedom.gr/el/agones/1059-thessaloniki-kalesma-sygkentrosis-allileggyis-ston-ekx-votaniko-kamara?fbclid=IwAR11TfPpMHvm4unit3yDqyR5b1qaScaJso2BLz1z0PhLzo nETwzYhtd01KQ>

Αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια:

<https://landandfreedom.gr/el/agones/1058-steki-antipnoia-kalesma-stiriksis-tis-poreias-allileggyis-stin-katalipsi-ekx-votanikos-kipos?fbclid=IwAR2Z9y9WNVJSiZttsqkIjTHs73KgXwSwdkCzst3m7vkYWJT 5n9yxD6ig4CU>

Ανοιχτή Συνέλευση της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37:

<https://landandfreedom.gr/el/agones/1057-kalesma-stiriksis-tis-poreias-allileggyis-ston-e-k-x-votaniko-kipo-1k37?fbclid=IwAR1-4K5mGby-sHvcctf1s7DcJZnuIZP-upl4XCpJIRAf28fwNxJbf3BGT0k>

Αναρχική Συλλογικότητα «ΜΑΣΟΒΚΑ»

```
<iframe  
src="https://www.facebook.com/plugins/post.php?href=https%3A%2F%2Fwww.facebook.com%2Fmasovkaanarxikisillogikotita%2Fposts%2Fpfbid025DhVBa4rTHWe6mX1tJdsEmmZkliWFutclhRnp1nH72uPm3vQJ81TemA9dmxdri1hl&show_text=true&width=500" width="500" height="292"  
style="border:none;overflow:hidden" scrolling="no"  
frameborder="0" allowfullscreen="true" allow="autoplay;  
clipboard-write; encrypted-media; picture-in-picture; web-  
share"></iframe>
```

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=535713791906536&set=a.453844533426796>

Συνέλευση Κατειλημμένων Προσφυγικών (ΣΥ.ΚΑ.ΠΡΟ)

<https://athens.indymedia.org:6669/author/%CE%A3%CF%85%CE%BD%CE>

%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7%20%CE%9A%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%B9%CE%BB%CE%B7%CE%BC%CE%BC%CE%AD%CE%BD%CF%89%CE%BD%20%CE%A0%CF%81%CE%BF%CF%83%CF%86%CF%85%CE%B3%CE%B9%CE%BA%CF%8E%CE%BD (%CE%A3%CE%A5.%CE%9A%CE%91.%CE%A0%CE%A1%CE%9F)

Αστέρας Εξαρχείων:

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=641584581093846&set=a.574754267776878>